

1971-72:	83.000 kr.
1972-73:	83.000 kr. — stigning: 0 pct. i forhold til året før.
1973-74:	80.300 kr. — fald på ca. 3 pct. i forhold til året før.
1974-75:	80.300 kr. — samme bevilling som året før.
1975-76:	88.000 kr. — stigning ca. 10 pct. i forhold til året før.
1976-77:	97.000 kr. — stigning ca. 5 pct. i forhold til året før.
forslaget	
1977-78:	101.000 kr. — stigning ca. 4 pct. i forhold til året før.

Forhøjelserne over den nævnte årrække på den sidstnævnte del af kontoen er et udtryk for de reguleringer, som de for kulturministeriet fastsatte, prisregulerede budgetteringsrammer for de enkelte finansår har givet mulighed for.

Spørgsmål 3.

Ad § 21.2.11. Rigsarkivet og landsarkiverne.

Efter hvilke kriterier modtager rigsarkivet materiale til opbevaring? Er der foretaget overvejelser med henblik på en begrænsning af materialets vækst, herunder overvejelser om destruktion af allerede arkiveret materiale?

Svar:

Rigsarkivet modtager til opbevaring principielt kun materiale, som er af væsentlig og varig betydning for udforskningen af Danmarks historie eller for samfundsforskning og andre videnskabsgrene. Materiale, som ikke har en sådan betydning, kasseres, så snart det kan undværes af de statsinstitutioner, materialet hører til. Det har i århundreder været anset for en af arkivvæsenets mest ansvarsfulde og krævende opgaver at sørge for gennemførelsen af omfattende kassationer, der er tilrettelagt sådan, at det materiale, der er af varig værdi, og kun det, bliver bevaret for eftertiden. Forskningen i dag vil dog ofte mene, at tidligere tiders arkivfolk har kasseret alt for hårdhændet, hvorved vigtig historisk viden er gået tabt. De metoder, man i tidens løb har anvendt for at sikre på én gang omfattende og historisk forsvarlige kassationer, har været forskellige. I de senere år er der af arkivvæsenet gjort en meget stor indsats for at udarbejde metoder og systemer, der sikrer gennemførelsen af sådanne kassationer så tidligt som muligt og med mindst mulig anvendelse af arbejdskraft.

De gældende bestemmelser om aflevering og kassation af arkivalier fra statsinstitutioner er fastlagt i ministeriet for kulturelle anliggenders bekendtgørelse nr. 91 af 20. februar 1976.

Den nærmere afgrænsning mellem Rigsarkivet som modtager af de centrale statsinstitutioners arkivalier og de fire landsarkiver som modtagere af de lokale statsinstitutioners arkivalier fastlægges af rigsarkivaren i henhold til denne bekendtgørelses § 6, stk. 6, på grundlag af de i lov nr. 42 af 30. marts 1889 om oprettelse af et rigsarkiv m.m. givne retningslinier.

Udover statsinstitutioners arkiver modtager Rigsarkivet og landsarkiverne visse private personarkiver og private institutioners arkiver, som supplerer de offentlige arkiver, og som erfaringsmæssigt er meget udsat for ellers at gå til grunde og derved gå tabt for forskningen. Andre sådanne arkiver indsamles traditionelt af de videnskabelige biblioteker. Arkiver fra erhvervsvirksomheder og landsdækkende erhvervsorganisationer indsamles og opbevares af Erhvervsarkivet, Statens erhvervshistoriske arkiv i Århus. Privat arkivmateriale af rent lokal interesse indsamles af et stort antal lokalhistoriske arkiver o.lign. over hele landet.

Indtil begyndelsen af 1960'erne har Rigsarkivet og landsarkiverne som et fast led i modtagelsen af afleveringer af arkivalier fra statsinstitutionerne foranstaltet kassationsundersøgelser med tilhørende omfattende udskillelser af overflødig arkivmateriale til destruktion. Samtidig er der foretaget vidtgående kassationer og udtyndinger i det materiale, som allerede var afleveret til arkivvæsenet. Siden 1902 har